

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐៩ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้ง สถานบริการในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เฉพาะเขตอันมีปริมณฑลดังต่อไปนี้เป็นพื้นที่ เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ขอบทางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขึ้เหล็ก - หนองแก ฟากตะวันตก ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๒ สะพานขึ้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศใต้ ตามแนวขอบทางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขึ้เหล็ก - หนองแก ระยะ ๑๐ เมตร

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นเถียบขอบทางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก ฟากตะวันตก ไปทางทิศใต้ ผ่านถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก เถียบขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากตะวันตก ไปทางทิศใต้ ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ ขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากตะวันตก ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๑๐๐ เมตร

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศตะวันตกและทิศใต้ และเป็นเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ไปทางทิศตะวันออก ถึงจุดที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากจุดที่ศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ไปทางทิศใต้ ผ่านถนนสาธารณะ ไม่ปรากฏชื่อ เลียบขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากตะวันตก ไปทางทิศใต้ ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ ขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากตะวันตก ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ไปทางทิศใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๑๐๐ เมตร

ด้านใต้

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ไปทาง ทิศตะวันตก ถึงจุดที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่บนแนวเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนสาธารณะ ไม่ปรากฏชื่อ ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากจุดที่ศูนย์กลางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ บรรจบกับศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ ๑๗๕ เมตร

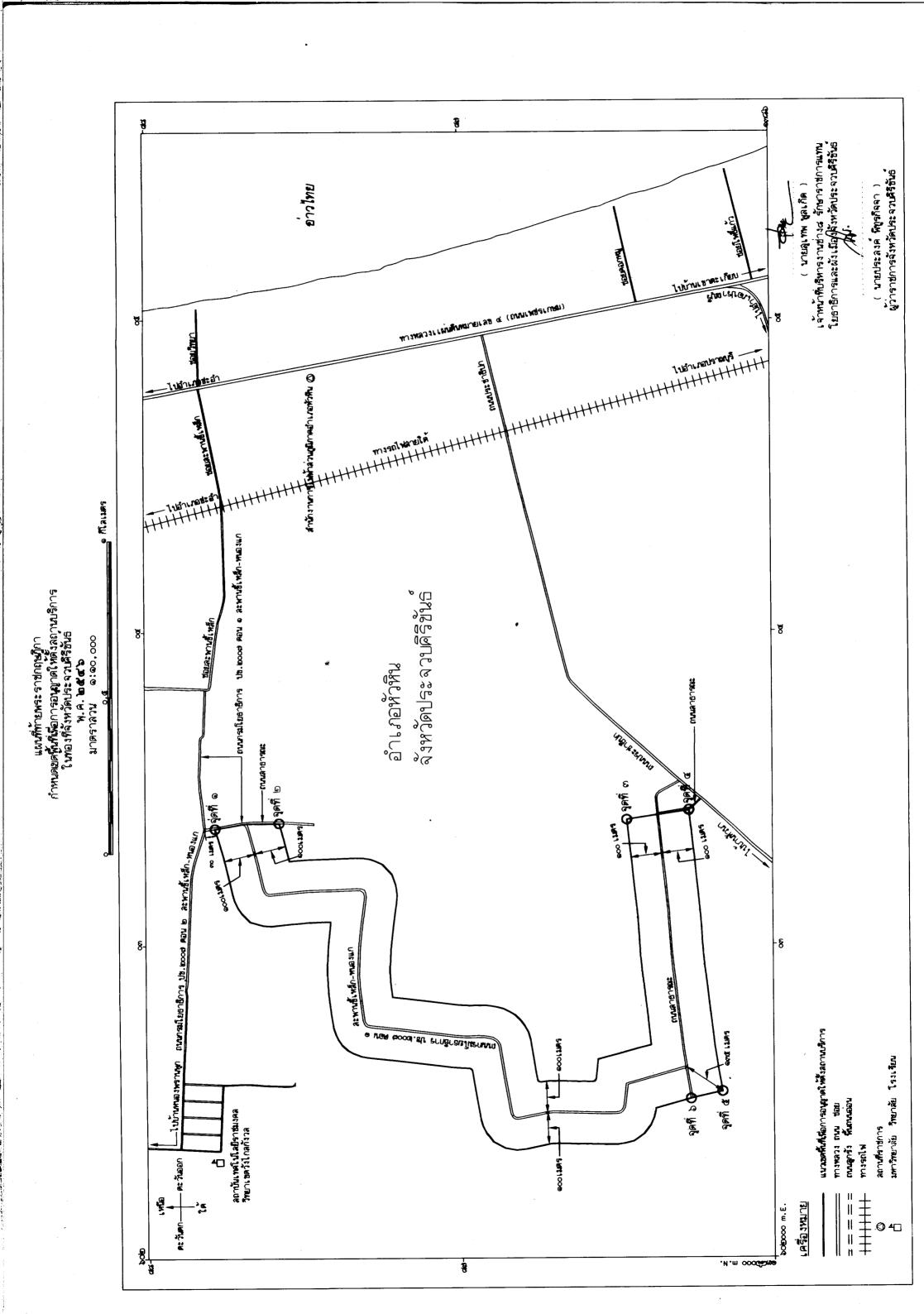
ด้านตะวันตกและด้านเหนือ

จากจุดที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศเหนือ ผ่านถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ถึงจุดที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ ขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฟากเหนือ ตรงจุดซึ่งอยู่ห่างจากจุดที่ศูนย์กลางถนนสาธารณะ ไม่ปรากฏชื่อ บรรจบกับศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขึ้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศตะวันตก ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากจุดที่ ๖ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก ไปทางทิศเหนือ ตามแนวถนนกรมโยธาธิการ ปข. ๒๐๐๗ ตอน ๑ สะพานขี้เหล็ก - หนองแก บรรจบกับจุดที่ ๑ ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราช กฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา พระราชกฤษฎีกานี้